Podstawowe własności języków obiektowych

Programowanie obiektowe w C++

AGENDA

- Programowanie proceduralne a programowanie obiektowe
- Język C++
- Praktyczny przykład 1
- Różnica między C a C++
- Ewolucja języka C++
- -Kluczowe koncepcje programowania obiektowego
- Zalety i wady programowania obiektowego
- Praktyczny przykład 2

PROGRAMOWANIE PROCEDURALNE

- Oznacza "*zbiór procedur*", który jest "*zbiorem podprogramów*" lub "*zbiorem funkcji*".
- Funkcje są wywoływane wielokrotnie w programie w celu wykonania zadań przez nie wykonywanych
- **Przykład**: Program może obejmować zbieranie danych od użytkownika (czytanie), wykonywanie pewnego rodzaju obliczeń na zebranych danych (obliczanie), a na koniec wyświetlanie wyniku użytkownikowi na żądanie (drukowanie). Wszystkie 3 zadania odczytu, obliczania i drukowania można zapisać w programie za pomocą 3 różnych funkcji, które wykonują te 3 różne zadania.

PRZYKŁAD ZE ŚWIATA RZECZYWISTEGO

- Pracujemy dla producenta części samochodowych, który musi zaktualizować swój internetowy system inwentaryzacji. Szef każe nam zaprogramować dwa podobne, ale oddzielne formularze dla strony internetowej, jeden formularz, który przetwarza informacje o samochodach i jeden, który robi to samo dla ciężarówek
- W przypadku samochodów będziemy musieli zarejestrować następujące informacje:
- Kolor, rozmiar silnika, typ skrzyni biegów, liczba drzwi.
- W przypadku ciężarówek informacje będą podobne, ale nieco inne. Potrzebujemy:
- Kolor, Rozmiar silnika, Typ skrzyni biegów, Rozmiar kabiny, Zdolność holownicza

- Załóżmy, że nagle musimy dodać formularz autobusu, który rejestruje następujące informacje:
- Kolor, Rozmiar silnika, Typ skrzyni biegów, Liczba pasażerów
- Proceduralne:
- Musimy odtworzyć cały formularz, powtarzając kod dla koloru, rozmiaru silnika i typu skrzyni biegów.

Typ skrzyni biegów.

- PO:
- Po prostu rozszerzamy klasę pojazdu o klasę autobusu i dodajemy metodę

numberOfPassengers

Zamiast przechowywać kolory w bazie danych, jak to robiliśmy wcześniej, z jakiegoś dziwnego powodu nasz klient chce, aby kolor został mu przesłany e-mailem.

- Proceduralne:

Zmieniamy trzy różne formularze: samochody, ciężarówki i autobusy, aby wysłać kolor do klienta e-mailem

zamiast przechowywać go w bazie danych.

-PO:

-Zmieniamy metodę koloru w klasie pojazdu, a ponieważ klasy samochodu, ciężarówki i autobusu rozszerzają (lub dziedziczą, mówiąc inaczej) klasę pojazdu, są one automatycznie aktualizowane.

- Chcemy odejść od samochodów generycznych na rzecz konkretnych marek, np: Nissan i Creta

- Proceduralne:

- Tworzymy nowy formularz dla każdej marki, powtarzając cały kod dla ogólnych informacji o samochodzie i dodając kod specyficzny dla każdej marki.

i dodając kod specyficzny dla każdej marki

- *PO*:

- Rozszerzamy klasę samochodu o klasę Nissan i klasę Creta i dodajemy metody dla każdego zestawu unikalnych informacji dla danej marki.

zestaw unikalnych informacji dla danej marki samochodu

- Znaleźliśmy błąd w obszarze typu transmisji naszego formularza i musimy go naprawić.

- Proceduralne:

- Otwieramy i aktualizujemy każdy formularz

- **PO**:

- Naprawiamy metodę transmission type w klasie pojazdu, a zmiana utrwala się w każdej klasie, która po niej dziedziczy.

Programowanie proceduralne | programowanie obiektowe

Programowanie proceduralne	Programowanie obiektowe
W programowaniu proceduralnym program jest podzielony na małe części zwane funkcjami .	W programowaniu obiektowym program jest podzielony na małe części zwane obiektami .
Programowanie proceduralne opiera się na podejściu odgórnym .	Programowanie obiektowe opiera się na podejściu oddolnym .
W programowaniu proceduralnym nie ma specyfikatora dostępu.	Programowanie obiektowe ma specyfikatory dostępu, takie jak prywatny, publiczny, chroniony itp.
Dodawanie nowych danych i funkcji nie jest łatwe.	Dodawanie nowych danych i funkcji jest łatwe.
Programowanie proceduralne nie ma odpowiedniego sposobu naukrywania danych, więc jest mniej bezpieczne .	Programowanie obiektowe zapewnia ukrywanie danych, dzięki czemujest bezpieczniejsze .
W programowaniu proceduralnym przeciążanie nie jest możliwe.	Przeciążanie jest możliwe w programowaniu obiektowym.
W programowaniu proceduralnym funkcja jest ważniejszaniż dane.	W programowaniu obiektowym dane są ważniejszeniż funkcja.
Programowanie proceduralne opiera się na nierzeczywistym świecie .	Programowanie obiektowe opiera się na świecie rzeczywistym.
Przykłady: C, FORTRAN, Pascal, Basic etc.	Przykłady: C++, Java, Python, C# etc.

Co to jest C++?

- ► C++ to wieloplatformowy język, który może być wykorzystywany do tworzenia wysokowydajnych aplikacji.
- ► C++ została opracowana przez Bjarne Stroustrupa jako rozszerzenie języka C.
- ► C++ daje programistom wysoki poziom kontroli nad zasobami systemowymi i pamięcią.

Dlaczego używać C++?

- ► C++ to jeden z najpopularniejszych języków programowania na świecie.
- ▶ Język C++ można znaleźć w dzisiejszych systemach operacyjnych, graficznych interfejsach użytkownika i systemach wbudowanych.
- ► C++ jest obiektowym językiem programowania, który nadaje programom przejrzystą strukturę i pozwala na ponowne wykorzystanie kodu, obniżając koszty rozwoju.
- ▶ Język C++ jest przenośny i może być używany do tworzenia aplikacji, które można dostosować do wielu platform.
- ► Język C++ jest przyjemny i łatwy do nauczenia!

JAK PRZEJŚĆ NA C++

- 1. Poznanie różnica.
- a. Nowe narzędzia (kompilatory, debuggery itp.)
- b. Nowe biblioteki
- c. Nowe konwencje nazewnictwa plikówd.
- d. Nowa składniae.
- e. Dostępne standardy
- 1. Przemyślenie podejścia do programowania

1A. NOWE NARZĘDZIAC++

- Kompilatory obsługujące C++:
 - GCC (GNU Compiler Collection): Popularny i darmowy kompilator, który wspiera zarówno
 C, jak i C++.
 - Kompilacja programów C++:

```
g++ program.cpp -o program
```

- Clang: Nowoczesny kompilator, który również wspiera oba języki, ale z lepszą optymalizacją
 i szybkością kompilacji.
- MSVC (Microsoft Visual C++): Kompilator dostarczany z Visual Studio, często używany na systemach Windows.
- Różnice w kompilacji:
 - W C++ rozszerzono możliwości kompilatora, m.in. o obsługę przestrzeni nazw, wyjątków, szablonów (templates), przeciążania funkcji itp.
 - W C++, w przeciwieństwie do C, należy kompilować pliki z rozszerzeniem .cpp .

1A. NOWE NARZĘDZIA C++

2. Debuggery dla C++

C++ oferuje szerokie wsparcie dla zaawansowanego debugowania, co ułatwia pracę nad bardziej skomplikowanymi projektami.

- GDB (GNU Debugger): Najczęściej używany debugger dla C i C++, pozwala na krokowe wykonywanie kodu, ustawianie punktów przerwania i inspekcję wartości zmiennych.
 - Debugowanie programów C++:

```
gdb ./program
```

- LLDB: Debugger rozwijany przez społeczność LLVM, zapewnia nowoczesne wsparcie dla programów napisanych w C++.
- Microsoft Visual Studio Debugger: Zintegrowany z Visual Studio, oferuje wygodny i graficzny interfejs do debugowania kodu w C++.

Nowości w debugowaniu C++ w porównaniu do C:

- Obsługa klas i obiektów: Możliwość inspekcji obiektów, ich metod i atrybutów.
- Śledzenie wyjątków: Możliwość śledzenia wyjątków (try , catch) w czasie rzeczywistym.

1A. NOWE NARZĘDZIA C++

3. IDE (Zintegrowane Środowisko Programistyczne)

Przy przejściu na C++ warto skorzystać z bardziej rozbudowanych narzędzi, takich jak **IDE**, które wspierają zaawansowane funkcje C++ i oferują wygodę pracy w nowoczesnych projektach.

- Visual Studio Code (VS Code): Popularne, lekkie IDE, które wspiera rozszerzenia dla C++ (np.
 C/C++ Extension Pack). Oferuje:
 - IntelliSense: Automatyczne uzupełnianie kodu i podpowiedzi dla C++.
 - Zintegrowany debugger: Obsługuje debugowanie z GDB i LLDB.
- CLion: Komercyjne IDE od JetBrains, znane z zaawansowanych funkcji C++:
 - · Automatyczne refaktoryzacje.
 - Ścisła integracja z CMake.
 - Zaawansowane narzędzia do debugowania.
- Microsoft Visual Studio: Bogate środowisko do pracy w C++, szczególnie na systemie Windows:
 - Graficzny debugger.
 - Wsparcie dla projektów z wykorzystaniem szablonów C++ i klas.
 - Wbudowane narzędzia do pracy z CMake i zarządzania zależnościami.

1. Standard Template Library (STL)

Jedną z kluczowych różnic między C a C++ jest **Standardowa Biblioteka Szablonów (STL)**, która zapewnia gotowe, generyczne komponenty do obsługi struktur danych i algorytmów.

- Kontenery: STL oferuje zróżnicowane kontenery, takie jak std::vector, std::list, std::map,
 czy std::set, które eliminują potrzebę ręcznego zarządzania pamięcią i pozwalają na dynamiczne operacje na danych.
 - Przykład w C:

```
c
int arr[10]; // Statyczna tablica o ustalonym rozmiarze
```

Przykład w C++:

```
cpp

std::vector<int> arr; // Dynamiczny wektor, który automatycznie zarządza rozmiare
```


1. Standard Template Library (STL)

Jedną z kluczowych różnic między C a C++ jest **Standardowa Biblioteka Szablonów (STL)**, która zapewnia gotowe, generyczne komponenty do obsługi struktur danych i algorytmów.

- Kontenery: STL oferuje zróżnicowane kontenery, takie jak std::vector, std::list, std::map,
 czy std::set, które eliminują potrzebę ręcznego zarządzania pamięcią i pozwalają na dynamiczne operacje na danych.
 - Przykład w C:

```
c
int arr[10]; // Statyczna tablica o ustalonym rozmiarze
```

Przykład w C++:

```
cpp

std::vector<int> arr; // Dynamiczny wektor, który automatycznie zarządza rozmiare
```

 Algorytmy: STL zawiera zestaw gotowych algorytmów (np. sortowanie, wyszukiwanie, kopiowanie), które współpracują z kontenerami.

2. Stringi w C++ (std::string)

W C praca z łańcuchami znaków (char[]) jest trudna, wymaga ręcznego zarządzania pamięcią i korzystania z funkcji, takich jak strcpy czy strcat . C++ upraszcza to, wprowadzając klasę std::string .

Przykład w C:

```
c char name[50];
strcpy(name, "Jan Kowalski");
```

Przykład w C++:

```
cpp

std::string name = "Jan Kowalski";
```

Klasa std::string automatycznie zarządza pamięcią, oferuje intuicyjne metody manipulacji tekstem (np. substr(), find(), append()), a także integruje się z innymi elementami STL.

3. std::unique_ptr i zarządzanie pamięcią

C++ wprowadza nowoczesne narzędzia do zarządzania dynamiczną pamięcią, takie jak **inteligentne** wskaźniki (smart pointers), co eliminuje konieczność ręcznego używania malloc i free, jak w C.

- std::unique_ptr: Wskaźnik zarządzany, który automatycznie zwalnia pamięć, gdy przestaje być używany.
 - Przykład w C (ręczne zarządzanie pamięcią):

```
int* ptr = (int*)malloc(sizeof(int));
free(ptr);
```

• Przykład w C++ (z std::unique_ptr):

```
cpp

std::unique_ptr<int> ptr = std::make_unique<int>(42);
```

Inteligentne wskaźniki zapobiegają wyciekowi pamięci, co stanowi znaczną poprawę w stosunku do tradycyjnych wskaźników w C.

4. Biblioteka standardowych funkcji IO (<iostream>)

W C używa się funkcji takich jak printf() i scanf(), które mogą być niewygodne i mniej bezpieczne. C++ oferuje bardziej intuicyjne podejście do wejścia/wyjścia dzięki std::cin i std::cout.

Przykład w C:

```
c
printf("Podaj imię: ");
scanf("%s", name);
```

Przykład w C++:

```
cpp

std::cout << "Podaj imię: ";
std::cin >> name;
```

Dzięki std::cout i std::cin, obsługa wejścia i wyjścia w C++ staje się bardziej bezpieczna i elastyczna.

5. std::thread - Programowanie wielowątkowe

C++ wprowadza wsparcie dla **programowania wielowątkowego** za pomocą std::thread, co ułatwia tworzenie i zarządzanie wątkami.

• Przykład w C (POSIX Threads):

```
c
pthread_t thread;
pthread_create(&thread, NULL, &function, NULL);
```

Przykład w C++ (z std::thread):

```
cpp

std::thread t(function);
t.join();
```

std::thread oferuje prostszy i bardziej zintegrowany sposób na tworzenie i synchronizację wątków w porównaniu do bibliotek w C, takich jak POSIX Threads.

Podsumowanie: Nowe biblioteki w C++

- STL ułatwia operacje na danych dzięki gotowym kontenerom i algorytmom.
- std::string eliminuje problemy z ręcznym zarządzaniem pamięcią dla tekstu.
- Inteligentne wskaźniki w C++ automatyzują zarządzanie pamięcią.
- std::cout i std::cin upraszczają operacje wejścia/wyjścia.
- std::thread zapewnia wbudowane wsparcie dla wielowątkowości.

C++ nie tylko dziedziczy funkcje z C, ale wprowadza nowoczesne narzędzia, które usprawniają proces programowania, czyniąc go bardziej intuicyjnym i bezpiecznym.

1. Pliki źródłowe w C++

W C++ pliki źródłowe zazwyczaj mają rozszerzenia .cpp , które odróżniają je od plików C z rozszerzeniem .c .

- C:
 - Pliki źródłowe mają rozszerzenie .c (np. main.c).
- C++:
 - Pliki źródłowe w C++ mają rozszerzenie .cpp (np. main.cpp).
 - Alternatywnie mogą też być używane rozszerzenia .cc , .cxx , ale .cpp jest najczęściej stosowane.

Przykład nazwy pliku w C++:

main.cpp – zawiera definicje klas, funkcji, główne metody programu.

2. Pliki nagłówkowe

Zarówno w C, jak i C++, pliki nagłówkowe zawierają deklaracje funkcji, klas oraz stałych, które są wykorzystywane w plikach źródłowych. W C++ istnieje jednak dodatkowy nacisk na struktury obiektowe, co powoduje bardziej rygorystyczne zasady.

- C:
 - Pliki nagłówkowe mają rozszerzenie .h (np. my_header.h).
- C++:
 - Pliki nagłówkowe również często używają rozszerzenia .h (np. my_class.h).
 - C++ wprowadza również rozszerzenie .hpp jako bardziej specyficzne dla C++ nagłówki (np. my_class.hpp), aby podkreślić, że nagłówek dotyczy specyficznego dla C++ kodu.

Przykład nazwy pliku w C++:

Car.hpp – zawiera deklarację klasy Car .

3. Pliki nagłówkowe z szablonami (templates)

C++ oferuje wsparcie dla **szablonów (templates)**, które pozwalają tworzyć klasy i funkcje dla różnych typów danych. W przypadku plików nagłówkowych, które zawierają szablony, stosuje się te same rozszerzenia co dla zwykłych nagłówków (h lubhpp).

Przykład:

```
cpp

// Car.hpp
template<typename T>
class Car {
    T model;
    // ...
};
```


4. Rozdzielanie plików nagłówkowych i źródłowych

W C++ nacisk kładzie się na **oddzielanie deklaracji od definicji**. Pliki nagłówkowe (.hpp) zawierają tylko **deklaracje** klas, funkcji i zmiennych, a pliki źródłowe (.cpp) zawierają ich **definicje**.

• Plik nagłówkowy (.hpp): Zawiera deklaracje klasy Car :

```
cpp

// Car.hpp

class Car {
public:
    void drive();
};
```

Plik źródłowy (.cpp): Definicja metody klasy Car :

```
cpp

// Car.cpp
#include "Car.hpp"

void Car::drive() {
   std::cout << "Driving..." << std::endl;
}</pre>
```


5. Przestrzeganie konwencji nazewnictwa plików

Konwencje nazewnictwa plików w C++ podążają za bardziej **zorganizowanym i modularnym** podejściem. Organizacja projektu ma kluczowe znaczenie, zwłaszcza w większych systemach. Istnieje kilka popularnych konwencji:

- Snake case: Wszystkie litery są małe, słowa są oddzielone podkreśleniami (np. my_class.hpp , utils.cpp).
- Camel case: Słowa są łączone, zaczynając od małej litery, a kolejne słowa zaczynają się z wielkiej litery (np. myClass.cpp).
- Pascal case: Każde słowo zaczyna się z wielkiej litery (np. Car.hpp , MainApplication.cpp).

6. Przykład organizacji projektu w C++

Przy większych projektach w C++ ważne jest odpowiednie rozdzielanie plików nagłówkowych i źródłowych oraz grupowanie ich w folderach.

Struktura projektu:

```
/project
/src
main.cpp
Car.cpp
Engine.cpp
/include
Car.hpp
Engine.hpp
```


Podsumowanie: Nowe konwencje nazewnictwa plików w C++

- Rozszerzenia plików: W C++ używamy .cpp dla plików źródłowych i .hpp lub .h dla plików nagłówkowych.
- Oddzielenie deklaracji od definicji: C++ promuje oddzielanie deklaracji (w plikach nagłówkowych) od definicji (w plikach źródłowych).
- Organizacja projektu: Ważne jest utrzymanie dobrze zorganizowanej struktury plików i folderów, co jest kluczowe w większych projektach C++.

Przejście na C++ wymaga adaptacji do nowych konwencji nazewnictwa plików, które promują modularność i lepsze zarządzanie kodem w dużych projektach.

1. Definicja klas i obiektów

Jedną z największych różnic między C i C++ jest wprowadzenie klas i obiektów. W C++ możesz tworzyć klasy z metodami i atrybutami, co umożliwia bardziej złożone operacje na danych.

Przykład w C (struktura):

```
c
struct Car {
   char* make;
   int year;
};
```

Przykład w C++ (klasa):

```
class Car {
public:
    std::string make;
    int year;

    void drive() {
        std::cout << "Driving the car!" << std::endl;
    }
};</pre>
```


2. Konstruktor i destruktor

C++ wprowadza **konstruktor** i **destruktor**, które automatycznie zarządzają tworzeniem i usuwaniem obiektów. W C takie operacje wymagają ręcznego zarządzania pamięcią za pomocą malloc() i free().

- Konstruktor: Służy do inicjalizacji obiektów w momencie ich tworzenia.
- Destruktor: Służy do czyszczenia pamięci lub innych zasobów, gdy obiekt przestaje być potrzebny.
- Przykład w C++:

```
Copy code
cpp
class Car {
public:
    std::string make;
    int year;
    // Konstruktor
    Car(std::string m, int y) : make(m), year(y) {}
    // Destruktor
    ~Car() {
        std::cout << "Destruktor wywołany!" << std::endl;</pre>
};
```


3. Operator zakresu ::

C++ wprowadza **operator zakresu** (::), który jest używany do odwoływania się do elementów klas, przestrzeni nazw oraz funkcji globalnych.

Przykład:

```
class Car {
public:
    void drive();
};

// Definicja metody poza klasą z użyciem operatora zakresu
void Car::drive() {
    std::cout << "Driving the car!" << std::endl;
}</pre>
```

W C nie ma odpowiednika tego operatora, ponieważ nie ma koncepcji klas ani przestrzeni nazw.

4. Szablony (Templates)

C++ pozwala na tworzenie generycznych funkcji i klas za pomocą **szablonów (templates)**, co nie jest dostępne w C. Szablony umożliwiają pisanie funkcji lub klas, które mogą działać na różnych typach danych bez potrzeby wielokrotnego pisania kodu.

• Przykład szablonu funkcji:

```
template<typename T>
T max(T a, T b) {
   return (a > b) ? a : b;
}
int main() {
   std::cout << max(5, 10) << std::endl; // Działa z typem int
   std::cout << max(3.5, 2.1) << std::endl; // Działa z typem double
}</pre>
```

Szablony w C++ zastępują konieczność pisania osobnych funkcji dla różnych typów danych, co w C jest rozwiązane przez ręczne definiowanie różnych wersji funkcji.

5. Obsługa wyjątków (try-catch)

C++ wprowadza strukturalną obsługę wyjątków za pomocą bloków try-catch, co pozwala na bardziej bezpieczne zarządzanie błędami w programie. W C takie operacje wymagały ręcznego sprawdzania kodów błędów i skomplikowanych warunków.

Przykład w C (sprawdzanie kodu błędu):

```
c
if (openFile() == -1) {
    printf("Błąd otwarcia pliku!");
}
```

Przykład w C++ (obsługa wyjątków):

```
try {
    openFile();
} catch (std::exception& e) {
    std::cerr << "Wyjątek: " << e.what() << std::endl;
}</pre>
```


6. Funkcje przeciążone (Function Overloading)

W C++ można przeciążać funkcje, co oznacza, że mogą one mieć tę samą nazwę, ale różnić się liczbą lub typami argumentów. W C nie ma możliwości przeciążania funkcji – każda funkcja musi mieć unikalną nazwę.

Przykład w C++:

```
cpp
int add(int a, int b) {
   return a + b;
}

double add(double a, double b) {
   return a + b;
}
```

W C musiałbyś definiować osobne funkcje o różnych nazwach, np. add_int() i add_double().

1D. NOWY SYNTAX

7. Przestrzenie nazw (Namespaces)

C++ wprowadza **przestrzenie nazw (namespaces)**, które pomagają organizować kod i unikać konfliktów nazw, szczególnie w dużych projektach.

Przykład w C++:

```
cpp

namespace MyNamespace {
   int myFunction() {
     return 42;
   }
}

int main() {
   std::cout << MyNamespace::myFunction() << std::endl;
}</pre>
```

W C przestrzenie nazw nie istnieją, co może prowadzić do konfliktów nazw w większych projektach.

1D. NOWY SYNTAX

Podsumowanie: Nowa składnia w C++

- Klasy i obiekty: C++ wprowadza bardziej zaawansowaną strukturę kodu dzięki klasom i obiektom.
- Konstruktor i destruktor: Automatyczne zarządzanie pamięcią dzięki konstruktorom i destruktorom.
- Operator zakresu :: : Ułatwia definiowanie metod klas i korzystanie z przestrzeni nazw.
- Szablony (templates): Umożliwiają pisanie generycznych funkcji i klas.
- Obsługa wyjątków: C++ wprowadza strukturalną obsługę błędów za pomocą try-catch.
- Funkcje przeciążone: Możliwość definiowania funkcji o tej samej nazwie, ale różnych parametrach.
- Przestrzenie nazw: Pomagają organizować kod i unikać konfliktów nazw.
- auto: Ułatwia deklarację zmiennych, pozwalając kompilatorowi automatycznie określić ich typ.

Przejście na C++ otwiera nowe możliwości związane z elastycznością i organizacją kodu, co znacząco poprawia produktywność i czytelność dużych projektów.

1. Standardy języka C

C posiada kilka kluczowych standardów, jednak rozwój języka jest wolniejszy w porównaniu do C++. Główne standardy C to:

- C89/C90 (ANSI C): Pierwszy ustandaryzowany standard C (1989/1990). Definiuje podstawowe elementy, które są używane do dziś.
- C99: Wprowadził kilka nowych funkcji, takich jak typy stałoprzecinkowe (long long int), deklaracje zmiennych w dowolnym miejscu oraz funkcje z różną liczbą argumentów (variadic macros).
- C11: Najnowszy standard języka C, który dodał m.in. obsługę wielowątkowości oraz nowe funkcje do zarządzania pamięcią.

2. Standardy języka C++

C++ rozwija się znacznie dynamiczniej niż C. Każda nowa wersja standardu wprowadza ulepszenia w składni, nowe biblioteki i narzędzia, które zwiększają produktywność programistów. Oto kluczowe standardy C++:

- C++98: Pierwsza oficjalna wersja standardu C++ (wydana w 1998 roku). Oparta na pracy
 nadrozszerzeniami języka C. Zawierała fundamentalne elementy takie jak klasy, dziedziczenie,
 polimorfizm, przestrzenie nazw oraz szablony (templates).
- C++03: Poprawka standardu C++98, która wprowadziła głównie usprawnienia związane z zgodnością oraz naprawiała drobne błędy w standardzie C++98.
- C++11: Jeden z najważniejszych standardów, który wprowadził rewolucyjne zmiany:
 - Ruchome semantyki (move semantics): Optymalizacja wydajności przy pracy z obiektami.
 - auto: Automatyczne dedukowanie typów zmiennych.
 - Lambda expressions: Umożliwiają definiowanie funkcji anonimowych.
 - Smart pointers (inteligentne wskaźniki): Ułatwiają zarządzanie pamięcią (std::unique_ptr , std::shared_ptr).
 - nullptr: Wprowadzono dedykowany typ nullptr, aby unikać problemów z tradycyjnym NULL.

- C++14: Rozszerzenie i udoskonalenie C++11:
 - Ogólne wyrażenia lambda: Możliwość dedukcji typu w lambdach.
 - Rozwinięcia dla constexpr: Zwiększono możliwości używania constexpr do bardziej skomplikowanych operacji.
- C++17: Wprowadził nowe narzędzia:
 - std::optional: Przechowywanie wartości opcjonalnych.
 - std::variant : Zastępuje używanie union w bardziej bezpieczny sposób.
 - std::string_view: Efektywne zarządzanie łańcuchami znaków bez kopiowania danych.
 - Zasady porządkowania wywołań funkcji (order of evaluation): Ustalono jasne reguły w
 jakiej kolejności są wykonywane operacje w wyrażeniach.
- C++20: Znacznie rozwija standard, dodając nowoczesne narzędzia i funkcje:
 - Moduły (Modules): Zastępują pliki nagłówkowe i przyspieszają kompilację.
 - Coroutines: Wsparcie dla kooperatywnej wielozadaniowości.
 - Concepts: Ułatwiają tworzenie bardziej przejrzystych szablonów.
 - Range-based for loops: Nowe metody pracy z kontenerami.
- C++23 (planowany): Jeszcze bardziej rozwiia i optymalizuje funkcje wprowadzone w poprzednich standardach.

3. Jak C++ różni się od C pod względem standardów

- Częstotliwość aktualizacji: C++ jest regularnie aktualizowany o nowe funkcje, podczas gdy rozwój C jest wolniejszy i bardziej konserwatywny.
- Zaawansowane narzędzia: C++ stale wprowadza nowe mechanizmy, takie jak smart pointers, lambdy, constexpr, czy moduły, które upraszczają programowanie w porównaniu do manualnych operacji w C.
- Nowoczesne wzorce projektowe: Dzięki ciągłym ulepszeniom, C++ wspiera nowoczesne wzorce projektowe i architektoniczne, co sprawia, że kod jest bardziej skalowalny i łatwiejszy do utrzymania.

4. Jak wybrać odpowiedni standard w C++?

- C++11: Dla większości współczesnych projektów zaleca się używanie standardu C++11 jako minimalnego, ponieważ wprowadza on kluczowe funkcje, takie jak semantyka przenoszenia, smart pointers i lambdy.
- C++17/C++20: Najnowsze projekty mogą korzystać z C++17 lub C++20, które wprowadzają bardziej zaawansowane narzędzia, takie jak std::optional, std::variant i moduły.
- **Zgodność z wcześniejszymi standardami**: C++ jest wstecznie kompatybilny, co oznacza, że starszy kod z C lub wcześniejszych wersji C++ powinien działać na nowszych kompilatorach.

Podsumowanie: Dostępne standardy dla C++

- C++ jest dynamicznie rozwijany, z regularnymi aktualizacjami standardów, co pozwala na bardziej nowoczesne i efektywne programowanie.
- Każdy nowy standard wprowadza usprawnienia w zakresie zarządzania pamięcią, zarządzania typami danych, obsługi wyjątków, wielozadaniowości i wielu innych obszarów.
- Zastosowanie nowych standardów pozwala pisać bardziej czytelny, bezpieczny i wydajny kod, dostosowany do współczesnych potrzeb programistycznych.

C++ dzięki ciągłym aktualizacjom standardów oferuje coraz więcej nowoczesnych funkcji, które znacznie upraszczają i usprawniają pracę w porównaniu do C.

Wprowadzenie do języka programowania C++

- C++ to język programowania ogólnego przeznaczenia, który został opracowany jako rozszerzenie języka C o paradygmat obiektowy.
- Jest to język kompilowany.

Praktyczny przykład w visual studio kodzie

Konwertowanie języka programowania C++

g++ -S main.cpp

g++ -c main.cpp

g++ main.cpp -o main

g++ -include iostream second.cpp -o second.exe

Objaśnienie

13

```
@ main.cpp X

@ main.cpp >...

#include <iostream>

// Plik nagłówkowy iostream jest dołączony do programu, aby użyć obiektu cout.

// Ten plik nagłówkowy zawiera deklaracje typów danych używanych do operacji wejściowych i wyjściowych.

// Plik nagłówkowy iostream musi być dołączony do programu, aby korzystać z obiektu cout.

// Obiekt cout służy do wyświetlania danych wyjściowych na ekranie.

// Obiekt cout jest obiektem klasy ostream. Klasa ostream jest zdefiniowana w pliku nagłówkowym iostream.

// Klasa iostream służy do wykonywania operacji wyjściowych. Klasa ostream wywodzi się z klasy ios.

// Klasa iostream jest zdefiniowana w pliku nagłówkowym iostream. Klasa ios służy do wykonywania operacji wejścia i wyjścia.
```

```
// Instrukcja using namespace std; służy do włączenia przestrzeni nazw std do programu.
// Przestrzeń nazw std zawiera wszystkie klasy i funkcje biblioteki standardowej języka C++.
using namespace std;
```

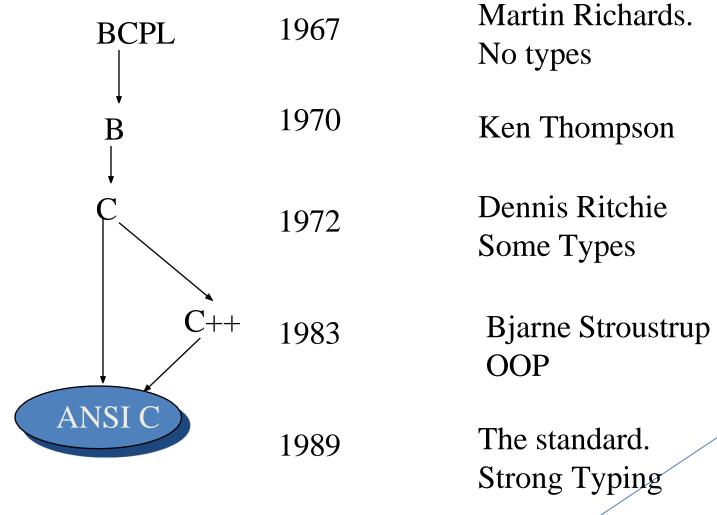
BOWN TO THE POST OF THE POST O

Objaśnienie

```
// Funkcja main() jest punktem wejścia programu w języku C++.
     // Program wykonuje swoje działanie od tej funkcji.
15
     // Funkcja main() zwraca wartość całkowitą, która jest kodem wyjścia programu.
     // Kod wyjścia 0 oznacza, że program zakończył się poprawnie, a inny kod oznacza, że program zakończył się z błędem.
17
     // Funkcja main() jest funkcją typu int, co oznacza, że zwraca wartość całkowitą.
18
     // Funkcja main() nie przyjmuje żadnych argumentów.
     int main() {
         // Obiekt cout służy do wyświetlania danych wyjściowych na ekranie w języku C++.
21
         // Operator << jest używany do przesyłania danych do obiektu cout.
22
23
         // W tym przypadku, napis "Hello, World!" jest przesyłany do obiektu cout, który wyświetla go na ekranie.
         // endl jest manipulatorem strumienia, który dodaje znak nowej linii po wyświetleniu tekstu.
         // Manipulator endl powoduje, że kursor przechodzi do nowej linii po wyświetleniu tekstu.
25
         // W ten sposób kolejne dane wyświetlane są w nowej linii.
27
         // W ten sposób, napis "Hello, World!" zostanie wyświetlony na ekranie w nowej linii.
         cout << "Hello, World!" << endl;</pre>
         // Instrukcja return służy do zwracania statusu zakończenia programu do systemu operacyjnego.
29
         return 0;
31
```

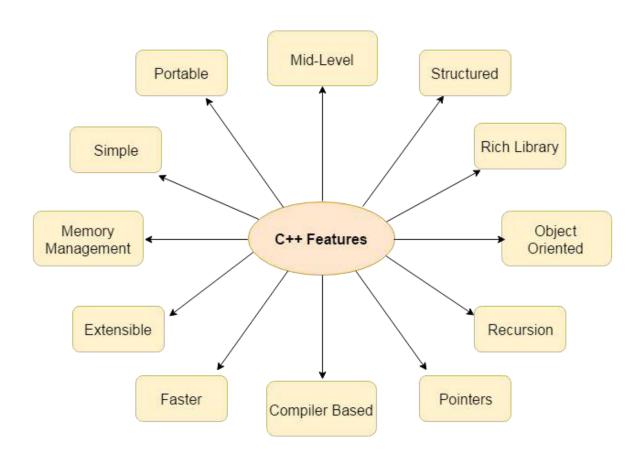

Historia C++

Programowanie obiektowe w C++

C++ Features

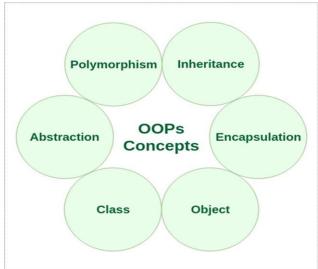

Programowanie obiektowe w C++

sPO (system programowania obiektowego)

- Obiekt oznacza rzeczywistą jednostkę słowną, taką jak długopis, krzesło, stół itp.
- Programowanie obiektowe to metodologia lub paradygmat projektowania programu przy użyciu klas i obiektów.
- Upraszcza tworzenie i utrzymywanie oprogramowania poprzez zapewnienie pewnych koncepcji:
- Obiekt
- Class
- Dziedziczenie
- Polimorfizm
- Abstrakcja
- Enkapsulacja

Koncepcje sPO

- Obiekt:
- Każda jednostka, która ma stan i zachowanie, jest znana jako obiekt. Na przykład: krzesło, długopis, stół, klawiatura, rower itp. Obiekt może być fizyczny lub logiczny.
- Klasa:
- Zbiór obiektów nazywany jest klasą. Jest to byt logiczny.
- Dziedziczenie:
- ► Gdy jeden obiekt nabywa wszystkie właściwości i zachowania obiektu nadrzędnego, jest to znane jako dziedziczenie. Zapewnia możliwość ponownego wykorzystania kodu. Służy do osiągnięcia polimorfizmu w czasie wykonywania.
- Polimorfizm:
- Gdy jedno zadanie jest wykonywane na różne sposoby, jest to znane jako polimorfizm. Na przykład: aby przekonać klienta w inny sposób, aby narysować coś np. kształt lub prostokąt itp.
- W C++ używamy przeciążania funkcji i nadpisywania funkcji, aby osiągnąć polimorfizm.

Koncepcje sPO

- Abstrakcja:
- Ukrywanie wewnętrznych szczegółów i pokazywanie funkcjonalności jest znane jako abstrakcja. Na przykład: połączenie telefoniczne, nie znamy wewnętrznego przetwarzania. W C++ używamy klas abstrakcyjnych i interfejsów, aby osiągnąć abstrakcję.
- Enkapsulacja:
- Wiązanie (lub zawijanie) kodu i danych w pojedynczą jednostkę jest znane jako enkapsulacja. Na przykład: kapsułka jest opakowana w różne leki.

Przewaga PO nad językiem programowania zorientowanym na procedury

- PO ułatwia rozwój i utrzymanie, podczas gdy w przypadkujęzyku programowania zorientowanym na procedury nie jest łatwo zarządzać, jeśli kod rośnie wraz ze wzrostem rozmiaru projektu.
- Dperacje operacyjne zapewniają ukrywanie danych, podczas gdy w języku programowania proceduralnego dostęp do danych globalnych można uzyskać z dowolnego miejsca.
- ▶ PO zapewniają możliwość znacznie bardziej efektywnej symulacji rzeczywistych zdarzeń. Możemy zapewnić rozwiązanie rzeczywistego problemu, jeśli używamy języka programowania obiektowego.

C++ - Download & Installation

Installing Visual Studio Code for C++

- 1. Download Visual Studio Code:
 - Go to Visual Studio Code Download.
 - Choose the installer for your operating system (Windows, Mac, or Linux).
- 2. Install Visual Studio Code:
 - Run the downloaded installer and follow the installation prompts.
- 3. Install the Necessary Extensions:
 - C++ Extension:
 - Open VS Code.
 - Go to the Extensions panel (Ctrl + Shift + X or click the Extensions icon).
 - Search for and install C/C++ IntelliSense by Microsoft.

C++ - Download & Installation

Setting Up Visual Studio Code for C++ (Windows, Mac, Linux)

- 1. Install C++ Compiler:
 - Windows:
 - Install MinGW or Visual Studio Build Tools:
 - Download MinGW from MinGW.
 - Install gcc , g++ , and gdb .
 - Mac:
 - Install Xcode Command Line Tools by running:

```
bash

xcode-select --install
```

- Linux:
 - Install g++ using the following command:

```
bash

sudo apt install build-essential
```

C++ - Download & Installation

Setting Up Visual Studio Code for C++ (Windows, Mac, Linux)

- 2. Configure C++ Build Task:
 - In VS Code, open the Command Palette (Ctrl + Shift + P).
 - Type and select "Tasks: Configure Default Build Task".
 - Choose "C++: g++ build active file".
 - This will create a tasks.json file for your project.
- 3. First-Time Setup:
 - Open VS Code.
 - Create a folder for your C++ project.
 - Inside the folder, create a new file main.cpp and write your C++ code.
- 4. Run the Code:
 - Compile the code by pressing Ctrl + Shift + B (runs the build task).
 - If successful, an executable file will be generated. Run the file from the terminal:

```
bash
./your_executable_name
```


Praktyczny przykład w Wisual Studio Kodzie

Objaśnienie

```
// Klasa Room jest klasą użytkownika, która zawiera pola i metody do obliczania pola powierzchni i objętości pokoju.
11
     // Klasa Room zawiera trzy pola: length, breadth i height, które przechowują długość, szerokość i wysokość pokoju.
12
     // Klasa Room zawiera dwie metody: calculate_area() i calculate_volume(), które obliczają pole powierzchni i objętość pokoju.
13
     class Room {
         // Sekcja prywatna klasy Room zawiera pola i metody, które są dostępne tylko w obrębie klasy.
15
         public:
         // Pola klasy Room przechowują długość, szerokość i wysokość pokoju.
17
             double length;
             double breadth;
             double height;
21
             // Metoda calculate area() oblicza pole powierzchni pokoju, mnożąc długość i szerokość.
22
             double calculate area(){
23
                 return length * breadth;
24
25
             // Metoda calculate volume() oblicza objętość pokoju, mnożąc długość, szerokość i wysokość.
27
             double calculate volume(){
                 return length * breadth * height;
     };
```


Objaśnienie

```
// Funkcja main() jest punktem wejścia programu w języku C++.
     // Program wykonuje swoje działanie od tej funkcji.
38
     // Funkcja main() zwraca wartość całkowitą, która jest kodem wyjścia programu.
     // Kod wyjścia 0 oznacza, że program zakończył się poprawnie, a inny kod oznacza, że program zakończył się z błędem.
     // Funkcja main() jest funkcją typu int, co oznacza, że zwraca wartość całkowitą.
41
     // Funkcja main() nie przyjmuje żadnych argumentów.
42
     int main(){
         // Obiekt room1 klasy Room jest tworzony, aby obliczyć pole powierzchni i objętość pokoju.
44
         Room room1;
         // Pola obiektu room1 są inicjalizowane z wartościami długości, szerokości i wysokości pokoju.
47
         room1.length = 42.5;
         room1.breadth = 30.8;
48
         room1.height = 19.2;
         // Obliczone pole powierzchni i objętości pokoju są wyświetlane na ekranie.
         cout << "Area of Room = " << room1.calculate area() << endl;</pre>
51
         cout << "Volume of Room = " << room1.calculate volume() << endl;</pre>
52
         // Instrukcja return służy do zwracania statusu zakończenia programu do systemu operacyjnego.
         // W tym przypadku, zwracana jest wartość 0, co oznacza, że program zakończył się poprawnie.
         return 0;
```


Dziękuję za uwagę!